

РЕШЕНИЕ

№ 15301

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **3108** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК, вр. чл. 84 ал. 3 ЗУБ.

Образувано е по жалба от 26.02.2026 г. на А. А. С., [дата на раждане], гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], чрез адвокат Т. Л. – САК, срещу Решение № 52 X/05.02.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/, с което е не е допусната последваща молба рег. № КП-01-239/20.01.2026 г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата са изложени твърдения за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и, че постановеното решение е в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят счита, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно и са налице предпоставките за допускане на последваща молба по производство за предоставяне на международна закрила. Твърди, че не може да се върне в страната си по произход поради опасения от преследване и предвид обстановката в С.. Сочи, че административният орган следва да събере допълнителни доказателства с оглед на новите обстоятелства относно страната на произход. Твърди, че административният орган не е възприел правилно изложената бежанска история, като неправилно не е взел предвид региона, от който е кандидатът. Посочва, че административният орган не е бил безпристрастен и обективен при вземането на решение. В съдебно заседание процесуалния тпредставител на жалбоподателя представя заверен превод на удостоверение и твърди, че жалбоподателят е осъден на три години затвор за членство в партия БААС заради противопоставяне на новия режим. Сочи, че три пъти е затварян в С. от началото на новия режим и след напускане на страната е издирван, поради което

моли съда да приеме, че са налице нови факти и обстоятелства – представените в заседанието, които са настъпили след подаването на първоначалната молба от жалбоподателя. Искане се отмяна на оспорваното решение.

Ответникът – Интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез процесуален представител, в представен писмен отговор оспорва жалбата, като счита решението си за правилно и законосъобразно и твърди, че при издаване на оспореното решение са спазени изискванията за законосъобразност и съответствие с материалния и процесуалния закон. Посочва се, че в последващата молба жалбоподателят се е позовал на продължаваща нестабилност, въоръжени конфликти и несигурност, както и липса на ефективна държавна защита. Твърди, че е направен анализ на всички доказателства и твърдения, при което е установил, че нямало данни животът на жалбоподателя да е бил в опасност. Сочил, че „нови елементи“ са само такива обстоятелства, които не са били предмет на предходната оценка и които могат да доведат до различен ход на производството, а такива в случая не са били налице. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна.

Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение № 4315/29.07.2025 г. на Председателя на ДАБ /л. 115-120/ на жалбоподателя е отказано представянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С решение № 7173/29.08.2025 г. на Административен съд – Хасково, IV състав по адм. дело № 20257260701511/2025 г. по описа на Административен съд – Хасково, съдът е отхвърлил жалбата на С. против решение № 4315/29.07.2025 г. на Председателя на ДАБ. С решение № 12830/11.12.2025 г. на ВАС по адм. дело 10008/2025 г. по описа на ВАС съдът е оставил в сила решението на АССГ.

Не се спори по делото, че на 20.01.2026 г. А. А. С. е подал последваща молба за предоставяне на международна закрила вх. № КП-01-239/20.01.2026 г. /л. 55/, в която е посочил като нови обстоятелства ситуацията в района на [населено място], С., която се характеризира с продължителна нестабилност, въоръжени инциденти и липса на ефективна държавна защита.

С решение № 52 Х/05.02.2026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не е допусната последваща молба вх. № КП-01-239/20.01.2026 г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила. Направен е подробен анализ на обстановката в С. в оспорваното решение на базата на изготвена справка от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено-политическа обстановка в С., като е посочено, че последните данни за С. водят на извода, че е налице значително подобряване на ситуацията в страната. Допълнително е посочено, че ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони.

Представена е справка от 03.07.2025 г. от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено-политическа обстановка в С. /л. 124/. В справката е разгледано подробно положението на бежанците в С., като се сочи, че ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони. Допълнително демографският профил на завърналите се лица остава непроменен, със заявена повишена сигурност и трудоспособност, събиране на семейства и образование. Посочено е, че основните причини за завръщането на сирийците са настъпилите политически развития, подобрената сигурност и възстановяване на

собствеността.

В хода на съдебното производство е представена справка от 05.01.2026 г. от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната общественно-политическа обстановка в С., извадки от сайтове относно ситуацията в С..

С оглед на така установената фактическа обстановка и събраните доказателства по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Обжалваното решение е издадено от Д. Т. Т., която със заповед № РД05-25/14.01.2025 г. на Председателя на ДАБ, е определена за интервюиращ орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ –л.47.

Решението е издадено в изискуемата от закона форма, съдържа реквизитите на индивидуален административен акт по Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, мотивирано е с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Спазени са административнопроизводствените правила. Не се установяват данни за нарушаване правата на жалбоподателя по чл.76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации съгласно чл. 23, ал. 1 ЗУБ, както и да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение съгласно чл.29а ЗУБ. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ. Ето защо процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Административният орган не е допуснал процесуални нарушения – изяснил е заявените от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение.

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Втората хипотеза – производството за предоставяне на международна закрила в Република България да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз „или“, следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст. В случая жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. На свой ред нормата на чл.76а ЗУБ визира задължението на административния орган да прецени допустимостта на последващата молба за международна закрила, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество. Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ

в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Процедурните правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно чл. 40 от Директива 2013/32/ЕС. Тези правила могат да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Нормата на това чл. 33, §2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл. 40, §2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, §2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по §2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл. 40, §3 от Директива 2013/32/ЕС).

В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила.

За нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл. 40, §2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, §2, б. "г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били

представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл. 40, §3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.

Според тълкуването на СЕС, предоставено в т. 58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл. 40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл. 12, §1, б. "а", изречение второ от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история, а именно продължаваща нестабилност, въоръжени конфликти и несигурност, както и липса на ефективна държавна защита. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че в оспорваното решение интервюиращият орган не е възприел правилно изложената бежанска история, като неправилно е преценил, че липсва риск от изтезание и нечовешко или унижително отношение предвид инцидентите в района на [населено място], С..

Видно от изложените мотиви на оспорвания акт, така изложените твърдения на жалбоподателя са подробно анализирани и оборени на базата на останалите доказателства по административната преписка. Извършен е подробен анализ на актуалната обстановка в С., като е посочено, че положението в страната е значително подобро, ВКБООН продължава да улеснява безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони, налице е ново политическо развитие, подобрена сигурност и възстановяване на собствеността.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С., правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 8 ЗУБ и чл. 9 ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсещия закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. В случая не се установява спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С., той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

В тази връзка следва да бъде отбелязано, че действително в съдебно заседание е представено превод и копие на удостоверение за съобщаване на задочни присъди, но така представеното удостоверение е копие, липсва оригинала, не става ясно как и по какъв начин е получено от жалбоподателя. Дори и да се игнорират посочените съмнения следва да бъде поставен въпроса защо жалбоподателят не го е представил в хода на проведеното административно производство, както при разглеждането на първоначалната му молба не е заявил за водено срещу него наказателно производство, нито при подаване на последваща молба е изложил твърдения в тази насока. В случай, че жалбоподателят е действително осъждан, респ. спрямо него е водено наказателно производство, то това е обстоятелство, което е следвало да заяви по време на двете административни производства, още по време на проведеното интервю с него при разглеждане на първоначалната му молба. Напротив-по време на интервюто той е

заявил, че нее имал проблеми с официалната власт в страната му на произход-л.143 от делото.Видно от представения превод твърдяната присъда е от 09.09.2025г., т.е. преди подаването на последващата молба за международна закрила на 20.01.2026г., но в нея никъде не фигурира твърдение за подобно осъждане.

Следва да бъде посочено, че съгласно съдебната практика във връзка с установената обществено - политическа и икономическа обстановка в страната по произход, следва да бъде съобразено основното правило, формулирано в т. 39 от решение на СЕС от 17.02.2009 г. по дело С- 465/07, с което се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсеция закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, то толкова по-висок би следвало да е интензитетът на безогледно насилие в страната му. Такъв не е установен по делото, поради което по отношение на жалбоподателката не следва да намери приложение основанието по чл. 9, т. 3 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

Предвид изложеното, съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата и по произход, поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 26.02.2026 г. на А. А. С., [дата на раждане] , гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 52 Х/05.02.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е не е допусната последваща молба рег. № КП-01-239/20.01.2026 г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 85 ал. 3 ЗУБ.

СЪДИЯ: